

Oversættelse.Bilag 5.**Folketingsmand Krafts Tale i 2. Udvalg den 25. Januar 1946.**

Ved Drøftelsen angaaende UNRRA's Hjælpearbejde udtalte Folketingsmand Kraft omtrent følgende:

UNRRA's Arbejde omfattes med den største Sympati af den danske Delegation. Vi ønsker, at det skal fortsættes og udvides, saaledes at denne mægtige Gerning kan lykkes. Dette er ikke alene en Nødvendighed, det er en Pligt at udføre dette Arbejde i den Samarbejdets Aand, hvorpaa de Forenede Nationers Organisation er opbygget.

Som Følge heraf understøtter vi af et fuldt Hjerte de ledende Principper i det engelske Resolutionsforslag, og vi vil desuden gerne benytte Lejligheden til at udtale en varm Anerkendelse af den rundhaandede Maade, hvorpaa U.S.A. har bidraget til den praktiske Virkeliggørelsen af UNRRA's store Formaal.

Danmark tilsluttede sig UNRRA ved dets Raads 3. Møde i August 1945. Medens alle Medlemmer bidrager til Organisationens Administrationsudgifter, blev det i den finansielle Plan for UNRRA fastslaaet, at Omkostningerne ved Hjælpearbejdet alene skulde bæres af de Stater, som ikke havde været besat af Fjenden.

Imidlertid blev der paa Raadets 3. Møde vedtaget en Resolution, hvorefter de tidligere okkuperede Lande »skulde udfolde enhver Anstrengelse for paa passende Maade at bidrage til Organisationens Arbejde«.

Dette er Danmark parat til at gøre. Men man vil let kunne forstaa, at 5 Aars tysk Besættelse vil belaste Danmarks Økonomi i væsentlig Grad ogsaa i den kommende Tid. Vi er fuldtud klar over, at vort Produktionsapparat er bedre bevaret end Tilfældet er i adskillige andre tidligere besatte Lande. Men samtidig vil vi paapege, at netop paa Grund heraf har vi været i Stand til baade under Besættelsen og efter Befrielsen at yde en ikke helt ubetydelig dansk Hjælp til andre Lande.

Derudover vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa et Forhold, som ikke alle Steder er tilstrækkelig kendt, nemlig dette, at Danmark for Tiden indenfor sit Omraade huser over 200 000 tyske Flygtninge. Dette paalægger os en Omkostning, som beløber sig til henved 3 pCt. af vor Nationalindkomst.

Vi ved meget vel, at tyske Flygtinges Underhold ikke falder indenfor UNRRA's Rammer, men naar man ser paa Spørgsmaalet fra et dansk Synspunkt, føler vi os ikke desto mindre berettiget til — ja, er i Virkeligheden nødt til — i vore økonomiske Overvejelser at tage Hensyn til de Forpligtelser, som Begivenhedernes Udvikling paa denne Maade har lagt paa Danmark.

Ud fra disse Synspunkter maa Danmark ønske, at Komitéens Resolution ikke vil henstille til tidligere besatte Lande ubetinget at yde 1 pCt. af deres Nationalindtægt som Bidrag til UNRRA's Hjælpearbejde. Men jeg vil gerne gentage, at dette paa ingen Maade betyder, at Danmark er uvillig til efter Evne at bidrage til det omfattende humanitære Arbejde, som maa udføres i den nærmeste Fremtid.

Med Hensyn til dette Hjælpearbejde ser den danske Delegation ingen Grund til at begrænse Samarbejdet til de nuværende Medlemmer af UNO. Ligesom andre Delegationer er vi af den Opfattelse, at der er adskillige Lande, som for Tiden er udenfor UNO, men hvis økonomiske og moralske Stilling er en saadan, at deres Deltagelse i Hjælpearbejdet falder naturligt og ikke bør udelukkes.